

DELEGATURA UOKiK W KATOWICACH

Katowice, dnia 23.10.2008r.

RKT-61-30/08/HS

DECYZJA Nr RKT -66/2008

Stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331; Dz.U. Nr 99, poz. 660 i Dz.U. Nr 171, poz. 1206) i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 134, poz. 939),

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:
na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz.U. z 2000r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **umarza się jako bezprzedmiotowe** wszczęte z urzędu postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez Stream Communications Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie przy Alei 29 Listopada 130 praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, polegającej na naruszaniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, do czego mogło dojść w wyniku niezawierania w umowach z konsumentami o świadczenie usług telekomunikacyjnych informacji o wysokości kar umownych w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania usługi telekomunikacyjnej oraz w regulaminie świadczenia usług o zasadach wypłaty kar umownych, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 56 ust. 3 pkt 6, a także z art. 60 pkt 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 z późn. zm.).

Uzasadnienie

W imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej także Organem Antymonopolowym) przeprowadzone zostało postępowanie wyjaśniające (sygn. akt RKT-405-79/07/HS) w sprawie działalności Stream Communications Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie przy Alei 29 Listopada 130 (zwanej w niniejszej decyzji Spółką), w toku którego powzięto podejrzenie, że może ona stosować praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów wskazaną w sentencji tej decyzji. W związku z powyższym, Postanowieniem nr 1 z dnia 31.01.2008r. (dowód: karta nr 2) wszczęto z urzędu niniejsze postępowanie.

Spółka nie uznała stawianych jej zarzutów (dowód: karty nr 4-5). Pismem z dnia 02.05.2008r. (dowód: karta nr 58) zawiadomiono Spółkę o zakończeniu zbierania materiału dowodowego.

Organ Antymonopolowy ustalił i zważył co następuje.

Spółka została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000010468 (dowód: karty nr 11-14). Pod numerem 263 wpisana jest do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych (dowód: karty nr 17-18). Spółka stosuje następujące wzorce umów:

- 1/ umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych (dowód: karta nr 19),
 - 2/ regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych (dowód: karty nr 20-22),
 - 3/ cenniki usług telekomunikacyjnych (dowód: karty nr 23-35),
- określające prawa i obowiązki stron umowy.

Okoliczność stosowania powyższych wzorców umów udokumentowano przedstawiając umowy faktycznie zawarte z konsumentami z ich wykorzystaniem (dowód: karty nr 36-52).

Spółce postawiono zarzut naruszenia obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji w zakresie określonym w art. 56 ust. 3 pkt 6 i art. 60 pkt 3 ustawy Prawo telekomunikacyjne, do czego mogło dojść w wyniku niezawierania w umowach z konsumentami o świadczenie usług telekomunikacyjnych informacji o wysokości kar umownych w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania usługi telekomunikacyjnej oraz w regulaminie świadczenia usług o zasadach wypłaty kar umownych.

W odpowiedzi na zarzuty określone w punkcie I sentencji niniejszej decyzji Spółka wyraziła opinię, że są one pozbawione podstaw, a zgodnie z zapisem § 24 ust. 3 regulaminu, który jest integralną częścią umowy - przekroczenie zakresu przerw w świadczeniu usług telekomunikacyjnych skutkuje obniżeniem w następnym miesiącu wysokości Opłaty Abonamentowej o 1/30 za każdą dobę braku sygnału. W opinii Spółki regulamin i umowa określają zarówno zasady, jak i wysokość kar umownych, choć operator nie użył takiej nazwy, a wysokość kary umownej jest w każdym momencie znana przez konsumenta (karty nr 4-5).

Stosownie do zapisu art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów *Zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów*. Zgodnie z art. 24 ust. 2 - *Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności - pkt 2 - naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji*.

Dla stwierdzenia naruszenia przywołanego powyżej przepisu prawa kumulatywnie muszą zostać spełnione następujące przesłanki:

- określone zachowanie Spółki musi być bezprawne,
- zachowanie to musi godzić w zbiorowe interesy konsumentów.

Oceniając stosowane przez Spółkę wzorce umów Organ Antymonopolowy zwrócił uwagę na następujące unormowania. Zapis zawarty w § 1 umowy stanowi, że jej integralną częścią jest regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych (dowód: karta nr 19). Regulamin ten określa zakres i warunki wykonywania usług oraz prawa i obowiązki stron umowy. W § 24 pkt 3 zawarty jest zapis: *„Dostawca usług zastrzega sobie prawo do przerw w świadczeniu usług telekomunikacyjnych spowodowanych konserwacją lub modernizacją sieci nie dłuższych jednorazowo niż 6 godzin i nie więcej niż przez 3 doby w kwartale. Przekroczenie wskazanego okresu skutkuje obniżeniem w następnym miesiącu wysokości Opłaty Abonamentowej o 1/30 za każdą dobę braku sygnału.”* W regulaminie w § 30 pkt 3 zawarte jest następujące unormowanie: *„Za każdy dzień, w którym nastąpiła przerwa w świadczeniu Usług wynikająca z Awarii, trwająca dłużej niż 12 godzin, Abonentowi przysługuje*

uprawnienie do żądania zwrotu 1/30 miesięcznej Opłaty Abonamentowej” (dowód: karty nr 20-22).

Informację o wysokości kar umownych w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, zgodnie z art. 56 ust. 3 pkt 6 ustawy Prawo telekomunikacyjne, Spółka zobowiązana jest zamieścić w umowie. W sprawie bezspornym jest, że w umowie nie ma przedmiotowej informacji, przez co nie wykonano określonego w ustawie obowiązku i w konsekwencji działanie Spółki jest bezprawne.

Zgodnie z zapisem art. 60 pkt 3 ustawy Prawo telekomunikacyjne regulamin powinien określać zasady wypłaty kar umownych. Spółka określiła zakres i warunki świadczenia usług w regulaminie, który dostarczany jest abonentom nieodpłatnie wraz z umową.

Działanie Spółki polegające na umieszczeniu w regulaminie informacji o wysokości kar umownych w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy oraz o zasadach ich wypłacania - nie godzi w zbiorowe interesy konsumentów, ponieważ przedmiotowa informacja dociera do abonentów. W regulaminie zawarta jest informacja o wysokości kar umownych w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania usług telekomunikacyjnych i jest to 1/30 opłaty abonamentowej za każdą dobę braku sygnału. W związku z powyższym nie są spełnione łącznie obydwie przesłanki określone w art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W opinii Organu Antymonopolowego oceniane w niniejszej decyzji działanie Spółki nie narusza art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Należy także podkreślić, że zgodnie z art. 104 ustawy Prawo telekomunikacyjne – do odpowiedzialności przedsiębiorców telekomunikacyjnych za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi telekomunikacyjnej stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego. Należy także podkreślić, że konsumenci mają prawo do składania reklamacji usługi telekomunikacyjnej za jej niewykonanie lub nienależyte wykonanie i określenia wysokości kwoty odszkodowania lub innej należności, co reguluje rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 1 października 2004 r. w sprawie trybu postępowania reklamacyjnego oraz warunków, jakim powinna odpowiadać reklamacja usługi telekomunikacyjnej (Dz.U. Nr 226, poz. 2291) oraz rozdział X regulaminu.

Zgodnie z art. 105 § 1 Kpa, *gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania.* Przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów umożliwiają wydanie decyzji na podstawie art. 26 ust. 1, art. 27 ust. 2 oraz art. 28 ust. 1. Prezes Urzędu na podstawie art. 26 ust. 1 wydaje decyzję o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazującą zaniechanie jej stosowania, jeżeli stwierdzi naruszenie zakazu określonego w art. 24. Zgodnie z art. 27 ust. 2 wydaje decyzję o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania. Natomiast zgodnie z art. 28 ust. 1 w/w ustawy, jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione - na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 100 ust. 1, lub innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania - że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego przepisu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań.

Zgodnie z art. art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania przed Prezesem Urzędu stosuje się przepisy

ustawy Kodeks postępowania administracyjnego. Biorąc pod uwagę powyższe, w sytuacji rozstrzygnięcia innego, niż przewiduje ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów zastosowanie mają przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. W związku z powyższym zastosowanie ma powyżej przytoczony art. 105 § 1 Kpa. W przedmiotowej sprawie, jak wykazano powyżej, działanie Spółki nie godzi w zbiorowe interesy konsumentów. W związku z powyższym w zakresie zarzutu określonego w sentencji niniejszej decyzji postępowanie staje się bezprzedmiotowe. W przedmiotowej sprawie brak podstaw prawnych i faktycznych do merytorycznego rozpoznania sprawy. Wobec powyższego orzeczono jak sentencji niniejszej decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 Kpc – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

DYREKTOR DELEGATURY
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI
I KONSUMENTÓW W KATOWICACH

Maciej Fragsztajn